

Сладка дрѣмка лепѣше очитѣ ми.

— Време е за училище, ставай.

Повдигнахъ се. Надъ мене стоеше мама.

— Ами седѣнката, мамо? — казахъ азъ и се огледахъ.

— Охо! — изсмѣ ми се мама. — Ти заспа и бащата ти те пренесе тукъ, въ кѣщи. . . Хайде ставай!

